

Winnie Russell (S):

Som jeg har anført i den skriftlige begrundelse, er mit spørgsmål stillet på baggrund af de oplysninger, der er tilgået mig vedrørende pleje- og genoptræningscentret i Benicasim, der startede den 18. marts 1970 med tilskud fra staten samt Københavns kommune. Idet jeg henviser til det, der yderligere er anført i den skriftlige begrundelse, skal jeg understrege, at det her drejer sig om et klientel, der på grund af høj alder, dårlige boligforhold, manglende kontakt osv. i mangfoldige tilfælde er bragt i en dårlig situation.

På baggrund af det materiale, jeg har modtaget, kan jeg kun konkludere, at dette center må betragtes som et geriatrisk center på lige fod med andre allerede eksisterende her i landet, der efter omsorgslovens § 2, stk. 2, får statsrefusion og efter bistandslovens ikrafttrædelse pr. 1. april 1976 også får statsrefusion. Derfor vil jeg gerne spørge socialministeren, om afgørelsen i denne sag også vil få konsekvenser for andre geriatriske centre.

Socialministeren (Eva Gredal):

Pleje- og genoptræningscentret i Benicasim i Spanien blev godkendt af socialministeriet i 1969, således at 40 pladser på centret blev godkendt som plejehjem og 80 godkendt til omsorgsarbejde.

Det er uden for det sædvanlige at godkende en institution uden for landets grænser, og da oprettelsen af centret måtte betragtes som et eksperiment, blev godkendelsen givet for en 3 års periode. Senere er godkendelsen blevet forlænget og er senest givet for tiden indtil udgangen af marts 1976. I de år, der er gået, siden centret blev oprettet, har mange danske pensionister opholdt sig nogle uger på centret. Det har navnlig været pensionister fra Københavns kommune og fra omegnskommunerne, og jeg ved, at mange af dem har været meget glade for opholdet.

Da centret blev oprettet som et forsøg, har det været nødvendigt at vurdere resultatet af forsøget for at tage stilling til, om centret skulle fortsætte. Det er jo ikke nok at konstatere, at mange har været glade for at komme der og synes, de har fået det bedre efter opholdet. Man må også vurdere, om det beløb, det koster at drive centret, er givet

rigtigt ud. Det er mit indtryk efter samtale med Københavns kommune, at centret ikke i så høj grad, som det var ventet, direkte har forebygget optagelse på plejehjem. Efter forhandling med Københavns kommune er det derfor bestemt, at centret ikke længere kan godkendes efter sociallovgivningen.

Jeg er klar over, at mange ønsker, at centret skal fortsætte, og at fru Winnie Russell kan tale på manges vegne, når hun foreslår det. Jeg vil dog gerne pege på, at selv om centret kan modtage adskillige pensionister om året, så er det jo kun en meget lille del af landets pensionister. Pensionister bør have samme rettigheder, uanset hvor de bor. Det kan ikke i det lange løb være rigtigt at skabe noget, som kun en lille kreds kan have glæde af.

Jeg vil også godt sige, at der er intet, der hindrer Københavns kommune i at videreføre centret, eventuelt som et rekreativcenter med de tilskud, der kan gives via sygehuslovgivningen, men det er jo indenrigsministeriets område.

Selv om det er med beklagelse, at afgørelsen er truffet, så kan jeg altså ikke love fru Winnie Russell at ændre den. Efter de forhold, vi i dag må arbejde under, mener jeg, afgørelsen er rigtig, og må fastholde den.

Må jeg med hensyn til fremtiden for øvrige geriatriske centre sige, at de fra 1. april næste år vil henhøre under indenrigsministeriets område og få de tilskud, der hører under dette ministerium, og vil man opfatte dette som et geriatrisk center, vil det kunne komme ind under indenrigsministeriets område fra 1. april næste år.

Winnie Russell (S):

Jeg må konstatere, at de oplysninger, jeg er i besiddelse af, ikke er i overensstemmelse med de oplysninger, som socialministeren er i besiddelse af. Det må jeg blot konstatere, idet jeg henviser til forsøgsordningen.

Med hensyn til, om man skal betragte hjemmet som et geriatrisk center eller et rekreativshjem, vil jeg endnu en gang henvide til den konklusion, overlæge F. Valdorf-Hansen og Københavns kommune har draget af undersøgelseerne.

Må jeg sige på baggrund af den sidste oplysning, socialministeren kom med, at jeg takker for det klare svar, jeg fik dér. Jeg må med det svar konstatere, at hvis man vil